

Sygn. akt VII K 794/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kruszevska-Sobczyk

Protokolant: Simona Marcjanek

po rozpoznaniu w dniu 19.10. 2016r., 16.11. 2016r., 16.12. 2016r. sprawy:

A. R., ur. (...) w O., syna J. i L. z d. Z.

z d. L.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 23 czerwca 2016r. w O. przy ulicy (...) wybił szybę w drzwiach wejściowych prowadzących do Banku (...), czym spowodował straty w wysokości 600 złotych na szkodę Banku (...) z siedzibą w O., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 m-cy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne

- tj. o czyn z art. 288§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

I oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, iż w miejsce kwoty 600 zł przyjmuje, że wymieniony spowodował straty w wysokości 509,81 zł i czyn ten kwalifikuje jako wypadek mniejszej wagi z art. 288§2 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 288§2 kk w zw. z art. 64§1 kk, opierając wymiar kary o art. 288§2 kk, skazuje go na karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, po 10 (dziesięć) zł każda stawka,

II na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Banku (...) z siedzibą w O. kwoty 509,81 zł (pięćset dziewięć złotych osiemdziesiąt jeden groszy),

III na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości,

IV na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 15, poz. 124 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. M. kwotę 420 zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym i kwotę 96,60 zł tytułem podatku VAT od tego wynagrodzenia.

Sygn. akt VII K 794/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 czerwca 2016r. około godziny 13.20 A. R. przyszedł do Banku (...) przy ul. (...) w O. celem uzyskania informacji na temat zablokowanej mu karty bankomatowej, jak również odnośnie wyrobienia nowej karty. Z uwagi na to, iż pracownicy banku mieli trudności ze zrozumieniem wymienionego, a jego zachowanie m.in. rzucenie na blat pęku kluczy i dowodu osobistego odebrali jako agresywne i wywołujące w nich lęk, został on poproszony o opuszczenie placówki.

A. R. zdenerwował się powyższym i wychodząc popchnął skrzydło drzwi wejściowych w ten sposób, iż odbiło się ono o ścianę budynku, a gdy drzwi się zamykały kolejny raz uderzył skrzydłem o ścianę budynku, wskutek czego doszło do pęknięcia szyby w drzwiach, co spowodował straty w wysokości 509,81 zł na szkodę ww Banku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

wyjaśnienia A. R. k. 35, 133, zeznania E. K. k. 133v, 2, protokoły oględzin k. 6, 12-20, kopia rachunku k. 28, informacja o wysokości szkody k. 151.

Oskarżony **A. R.** przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż pchnął drzwi w banku, gdyż zdenerwował się, nie wiedział, że szyba pękła. W banku był z uwagi na zablokowanie jego karty i chciał to wyjaśnić, jak również dowiedzieć się, czy przy wyrabianiu nowej karty trzeba będzie coś płacić. Nie pamięta co mu odpowiedziano. Był wtedy w kilku bankach i nie pamięta, w którym to było. Wskazał, iż rozpoznaje siebie na zapisie z monitoringu, ale nie pamięta dokładnie tej sytuacji. Ponadto zobowiązał się do pokrycia kosztów szyby.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 35, 133).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego zasługiwały na wiarę. Wymieniony przyznał się w nich do zarzucanego mu czynu, opisując okoliczności jego popełnienia, na których to wyjaśnieniach Sąd opierał się przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy.

Wyjaśnienia te były spójne, logiczne, korespondujące z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności w postaci zeznań E. K..

Wymieniona w złożonych zeznaniach opisała okoliczności w jakich doszło do uszkodzenia szyby, wskazując m.in., iż nastąpiło to po wizycie oskarżonego w placówce banku, skąd z uwagi na agresywne zachowanie został poproszony o jej opuszczenie. Wskazała, iż uszkodzenie szyby w drzwiach wejściowych zauważono od razu po jego wyjściu, a wcześniej szyba ta nie była pęknięta. Monitoring potwierdził, że to on wybił tą szybę.

W ocenie Sądu zeznania te zasługują na wiarę jako spójne, logiczne, korespondujące z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności w postaci protokołów oględzin, czy wyjaśnień samego oskarżonego.

Potwierdzeniem relacji wymienionej jest protokół oględzin nagrania z monitoringu, z którego wynika, iż oskarżony uderzył skrzydłem drzwi o ścianę budynku, jak również protokół oględzin miejsca uszkodzenia mienia, gdzie opisano przedmiotowe uszkodzenie szyby.

Brak podstaw do zakwestionowania przedmiotowej dokumentacji, która została sporządzona przez uprawnione osoby, w granicach ich uprawnień, przy czym dokumentacja ta nie była kwestionowana przez strony w toku prowadzonego postępowania, tak, iż Sąd opierał się na niej przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy.

Mając zatem na uwadze całokształt podniesionych wyżej okoliczności Sąd uznał, iż materiał dowodowy zgromadzony w toku prowadzonego postępowania, w szczególności w postaci zeznań E. K. i wyjaśnień samego oskarżonego wskazuje, iż A. R. w dniu 23 czerwca 2016r. w O. przy ulicy (...) wybił szybę w drzwiach wejściowych prowadzących do Banku (...) Oddział w O., czym spowodował straty w wysokości 509,81 złotych na szkodę tego Banku, a wina jego nie budzi wątpliwości, przy czym Sąd uznał, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi kwalifikowany z art. 288§2 kk.

Sąd przyjął przy tym w miejsce kwoty 600 zł wskazanej w opisie czynu z aktu oskarżenia, iż wartość szkody wynosiła 509,81 zł, co wprost wynikało z pisma Banku (k. 151), gdzie wskazano, iż wartość szkody powstałej na skutek zdarzenia z dnia 23.06. 2016r. dotyczącego wybicia szyby w drzwiach wejściowych wyniosła 509,81 zł.

Biorąc zaś pod uwagę, iż wskazana wartość stosunkowo nieznacznie przekracza wartość pozwalającą zakwalifikować czyn jako wykroczenie, nie zaś przestępstwo, Sąd zakwalifikował przypisany oskarżonemu czyn jako wypadek mniejszej wagi z art. 288§2 kk.

Ponadto z danych o karalności oskarżonego wynikało, iż wobec wymienionego został wydany m.in. wyrok łączny Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 6 września 2011r. sygn.. VII K 843/11, którym orzeczono karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności na skutek połączenia m.in. kary 1 roku pozbawienia wolności za czyny z art. 288§1 kk orzeczonej w sprawie VII K 944/10, przy czym karę łączną w sprawie VII K 843/11 wymieniony odbywał w okresie od 09.11.2011r. do 03.04. 2013r., co wskazuje, iż przypisanego mu czynu z art. 288§2 kk dopuścił się w warunkach recydywy z art. 64§1 kk, albowiem w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 m-cy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne.

Wymierzając oskarżonemu karę za czyn, którego się dopuścił Sąd baczyl, by była ona adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego czynu.

Sąd miał tu na uwadze jako okoliczność obciążającą uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego i jego działanie w warunkach recydywy z art. 64§1 kk.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd miał natomiast na uwadze stosunkowo niewielką wartość wyrządzonej szkody, jak również to, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, uznając, iż jest ona adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, jak również jego zawinienia. Ponadto zrealizuje ona swe cele zapobiegawcze i wychowawcze, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd ustalił wysokość stawki dziennej na kwotę 10 zł mając tu na uwadze trudną sytuację materialną oskarżonego, który obecnie jest pozbawiony wolności, utrzymuje się zaś ze stałego zasiłku z uwagi na niepełnosprawność w kwocie około 600 zł miesięcznie.

Sąd orzekł również wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody na podstawie art. 46§1 kk poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Banku kwoty 509,81 zł mając tu na uwadze złożony wniosek o naprawienie szkody w tej wysokości, do którego dołączono dokumentację potwierdzającą wysokość poniesionej szkody.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego Sąd zwolnił go z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

O kosztach wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu orzeczono na podstawie obowiązujących przepisów jak w pkt IV wyroku.